

# REGULÓ.

Pesten vasárnap aprilis 22<sup>kén</sup> 1838.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is vált-hatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

## ELBESZÉLÉS.

### A' vadrabló gyermeke.

„Engedjen-meg, dekán ur — mond a' foglaltos Babet, néhány pólyát 's gyermeküingöcskét szappanozván, mi közben a' tisztelendő lelkész pálczája végével a' kandalló tüzét fölszítá; — engedjen-meg, hogy jelenlétében dolgozom; azonban ön tudja, hogy hozzánk hasonló szegény ember nem henyélhet, és e' mellett már alkonyodik is; pedig holnap gyermekem pólyájának fejérségben vetélkedni kell önnek misemondó üngével. Nem akarom, hogy keresztapjának, kit szerezni ön volt szives, szégyenére váljék fiam. Igaz, egy ideig senki sem akart kománk lenni; mindenik azt mondá, ez emberek igen szegények, 's ha gyermeküket keresztviz alá tartanók, végre még táplálni is kellene: de tisztelendő ur mindig atyailag gondoskodik rólunk. Ön ezt mondá: „Babetnak kell kapni komát“ — 's im, egy fő rangút szerzett, a' kastélybeli főerdőszó.

„No, no — szólt közbe a' lelkész — tettem mit tehettem.“

„Ah, tisztelendő ur — válaszolt Babet — én még mindig azon félek, hogy nem köszöntem-meg eléggé önnek szivességét. Ha tudná ön, mint örvendek közbejárásán, — ha tudná, mint szeretem magzatomat, megbocsátná aggodalmam? de ön még nem is látta a' kisdedet, — nem tudja, mi nyájasan mosolyg rám az angyalkecsű gyermek.“ — És így beszélgetve kezéről a' szappanhabot letörle, kezét megszáritá, 's a' kisdedet bölcsőjéből, hol szendergett, kiemelve, csóközönnel elhinté. — „Lássa csak tisztelendő ur — mondá a' gyöngéd anya büszkén, 's örömtől szikrázó szemekkel a' karjain ringatott csecsemőt elébe tartva — lássa csak, milly izmos! pedig még nem idősebb három hónaposnál; nem, — illy szép gyermek nincs több a' nap alatt;“ — és a' kis szerény lak ismét csókcsattanásokat viszhangzott.

Midőn végre a' csókban kifáradva ismét munkájához fogott, így folytatá beszédét: „gyermekünknek jó nevelést kell kapni, isteni tiszteletet tanulni, magát erényben és szorgalomban gyakorolni, és

tag 's csak faszálakból készült egyszerű gyalog ösvényen, vagy rémitő mélységek felett megy az ut, 's itt némelly helyeken olly keskeny, hogy míg egyik láb a' sziklán nyugszik, másik a' mélység felett lebeg, mellybe a' legcsekélyebb vigyázatlanság lebuktatná a' vándort. Ha helyre ért az ember, és nem dühöngnek az elemek, (mi itt nem ritkaság) vagy ködfátyol nem fedi a' vidéket, fáradalmi várakozásán felül jutalmaztatnak. *(Vége következik.)*

### HAZAI HIRLELŐ.

Csillag-keresztes dámák. Mult majus 3-kán az ő fölsége a' császárné 's királyné által kineveztetett számos csillagkeresztes dámák sorát következő magyar asszonyok díszesítik: 1) Draskovich Clotilde grófné, született Kulmer báróné. — 2) Esterházy Felicia grófné, szül. Sigray grófné. — 3) Festetics Francziska grófné, szül. Wenkheim báróné. — 4) Majláthné assz., született Uzovics Karolina. — 5) Pálffy Zsófia grné, szül. Jablonszka herczegné. — 6) Pongrácz Johanna grné, szül. Palásthy assz. — 7) Szirmay Ottilia grófné, szül. Okolicsányi assz. — 8) Sztáray Valburga grné, szül. Brudern báróné. — 9) Tige Francziska grné, szül. Apponyi grné — 10) Ürményi Józsefné, született Festetics Amalia assz. — 11) Wenkheim Terézia özv. brné, szül. Orczy brné. — 12) Zerdahelyiné asszony szül. Klobusiczky Petronella.

Pesti lófuttatás — Az idej lófuttatások a' pesti gyepen majus 31-kén 4 órakor délután kezdettek-meg, mellyről bővebben jövő számunkban. — A' még következő kettő jun. 4-kén (pünkösztétfőn) és 7-kén (csütörtökön) hasonlóan délután 4 órakor lesz.

### TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Amsanctus tó. *(Vége.)*

A' tó partján elnyúló porhanyú föld miatt nem tartók tanácsosnak a' közelebb járulást; különben is nem igen vastag réteg felett állottunk, melly alá a' viz messze benyult, 's hihetőleg gyakori áradásoknak is van kitéve.

A' viznek sötét színe a' tó örökös hullámozásától származik, melly a' meredek part alatt sokkal erősebb, mint az átelleni lapályoson; tükre különben folytonos mozgékonyaságban van, és fekete agyag részecskéket hány-ki, melyek a' viznek sötét színt adnak, 's azt sűrűvé teszik; ha pedig a' vizet palaczkba töltik, 's csendesén hagyják állani, az agyag leülepedik, a' viz izetlen, tiszta és jéghideg lesz. Ez utósó körülményen egyeleve bámul az ember, annál is inkább, mivel a' föld körösleg olly meleg, hogy meztelen lábbal rajta hosszabb ideig állani nem lehet, mivel folytonosan vulkani gőzt lövel-ki, melly a' tó vizét forrásba hozza, pedig ha illetjük, még is hideg. Mind ez azonban könnyen megfejtethető, ha meggondoljuk, hogy a' forrásnak látszó hullámozást a' mederből kifejlő szesz okozza; 's ha ez így van, sokat veszt kártekonyságából, és nem is a' viznek, hanem a' földnek kigőzölgései ártalmasak.

A' tónak mélységét örökös hullámozása miatt nem lehet megmérni; több körülményből azonban valószínű lesz, hogy az lapályos partja felé igen cse-

römmel dörzsölé kezeit, 's hadi csele sikerülendősén már eleve kaczagott.

„Istenem! — jajonga Babet halványon 's remegve — azt nem teszi György ur, mert szegény embereket boldogtalanokká tenni nem kíván. Képzelve csak, mi rettenetes dolog egy gyermeket atyjától megfosztani. Nem nem, ön nem lehet olly kőszivű!“ — Babet tekintete aggodalommal függött majd gyermeke bölcsojén, majd az ajtón. E' tekintetből a' legtapasztalatlanabb is ezt olvasta volna ki: ah, bár honn volna férjem, — 's nyelve csak ezt rebegheté: „egy gyermeket atyjától megfosztani — nem, György ur! ön azt nem tehetné!“

„És mért nem? — válaszolt kacagva az erdők durva fija. — Ki erdőnket pusztítja, nem érdemes szánatra; tulajdon apámat sem kimélném, ha vad-orzáson kapnám!“

Babet látván, hogy a' kérlelhetlen Györgyöt szavakkal irgalomra nem bírhatja, más módhoz folyamodott, hogy őt tartóztathassa. — „Várákozzék még György ur — esengett az aggódó nő — hisz' ön ugy is értekezni akart Jakabbal a' keresztfijának adandó név felől.“

„Mint vadász — lön György válasza — szent Hubert 's Borbála oltalmába ajánlani kívánnám. Jakabbal kívántam is e' dolog felől értekezni: de arra holnap, a' keresztség előtt is rá érünk, Isten áldja-meg Babet asszonyt!“ — 's kalapja után nyult.

„De nézze csak György ur, mindjárt esni fog. Látja, miként tornyosulnak a' fellegek; ha most elindul, hazáig facsaró vízzé ázik, 's holnapra ugy bereked, hogy a' paszitában hangot sem fog énekelni tudni. No, az ollyan komaságot ugyan meg nem köszönném. Üljön-le, 's ha már éppen menni akar, igyék legalább egy pohár bort az átázásnak ártalmas behatásai ellen.“

Ez ajánlat ellen nem volt az erdősznek kifogása és leült. Egy kancsó bort már kiürített, és a' másik is szinte fogytán járt, midőn Jakab belépett. Vállai erősen görbedtek-meg a' galylyal tömött zsáknak terhe alatt, mellyet, midőn Györgyöt megpillantá, olly hevesen vetett az ágyra; hogy azonnal kioldozódott; a' zsákból valami sárgás szökött-ki, mellyet ha az erdősz meglát, Jakabnak sok bajt okozott volna; mert az egy, tengerinyul-vadászatra tanított, menyét volt, melly az ágy függönyei közül kigyóként tekinte-ki. A' kerti bor minden gyöngesége mellett is fejébe szállott Györgynek; az erdősz még egyszer olly fecsegő lön, mint különben volt, és kedvencz tárgyára, az uradalmi pagonyban elesipett vadrablók büntetésére, minduntalan visszatért. Jakab pártolta a' vadrablókat, és a' két férjfi gyakran olly heves szóvitába keveredett, hogy a'

lelkésznek több ízben közbe szólnia kellett. György megtámadá Jakabot, mért védelmezi a' vadrablókát; 's midőn azt válaszolná, hogy a' vadászati törvények embertelenek, 's csak a' szegények gyöttrésére alkottattak, György hevében őt is vadrablónak nevezte, 's azt monda, nem kell messze mennie, hogy állítását meg is bizonyítsa. Ezzel az ágy felé közeledett, 's már kinyújtá karját, hogy a' zsák tartalmát megvizsgálja, midőn Jakab hirtelen megváltoztatá hangját, azt erősítvén, hogy ő is ellensége a' vadtolvajoknak, és ezen állítását igazlandó megesküdüött minden szentekre, lelke üdvére, gyermeke boldogságára. *(Vége következik.)*

## ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

### L i s s a b o n i u t s z a i é l e t .

*(Vége.)*

Lissabonban a' házak, különösen azon részen, hol a' földrengés tömérdek kárt okozott, ufolag épültek, nagyok, erősek 5—6 emeletesek, számtalan ablakkal, mellyeknek majd mindegyike erkélylyel diszeskedik. A' vas, 's helylyel helylyel igen csinos erkélypárkányzaton virágok 's zöld lecsüggő bokrok viritnak, és sok helyen vastag, teljes, óriási cactus-ágak nyulnak-ki a' fal hasadékaiban, apró majmok pajzánkodnak az erkélyek párkányán, mellyeken tul, nyitott ajtón keresztül a' ház asszonyai láthatók.

Nagyon szeretnek papagájokat 's braziliai madarakat a' háznak kül-falán kalitkákban vagy rudakon tartani, mellyek, különösen regelenként, olly lármát tesznek, hogy a' dobost is felülmulják zajukkal. Mind e' mellett is barátságtalan tekintetűek a' házak. Már okozza bár ezt a' halaványszürke szín, melylyel bemázolvák, vagy a' nagy fénylő ablak-táblák szüke (mert Ajudá-t 's Necessidades-t kivéve, egy palota, egy ház sincs rendes ablakkal ellátva, mindnyájának apró, négyszögletes üvegei vannak), vagy azon körülmény, hogy az alsó emelet, ha boltra nincs használva, többnyire tisztátlan zugokkal telve — elég az hozzá, hogy egy rendszeres élénk tekintetű franczia, belga, vagy német város és Lissabon közt nagy a' különbség. Itt minden búskomoly, levertt; még a' vidor is fájdalmasan mosolyg. A' tolongó néptömeg közt nincs azon tetszető, társalgó, élénk szeszély, mellynek egy nagy várost, Europa legszebb folyama mellett fekvőt, kellene bélyegeznie. — Az életmód komor, titkolódzó. Lehetséges, hogy e' komorságot a' koldúsok nagy száma is neveli. Parisban is van ugyan sok és alkalmatlan koldús: de bár három annyi lakója van, mint Lissabonnak, még sem lesz annyi koldúsa, mint itt van. A' parisi koldústól inkább is meg lehet a' kegyes adományt tagadni, mint a' portugallitól. A'

számtalan agg anyót, ez éhségtől kiaszott teremtményeket, sirva, könyörgve, kinyújtott kezekkel látva, ha vendéglőbe lép a' menő, vagy onnan kijő, mint mehetne-el mellettök tele gyomorral, jó ebéd reményével, hogy apró pénzét, mely ha fenn maradt, nekik ne adja.

Ott, hol az öszvérek még magas, cifra nyergekkel, fél hold alakú kengyelvassal, mely a' lovagnak egész lába fejét eltakarja, diszitvék, hol a' házak erkélyei zöld rostélyzattal, mely az ablakot elfedi, környezvék, hol egy csikos gyapjú-pokrócz a' férjfiúnak válláról csüggve, köpönyeg helyét pótolja, mely öltözetet a' köznép nagyon kedvel; ott még a' régi földrengéstől mentt Lisboa van, arab és szerezsen szokásaival.

Europának egy városában sincs annyi Néger, mint itt. Utszán át nem mehetni, hogy e' nemzedék minden nemű és korú egymiségeivel ne találkozzunk. Vagy jól öltöztvék, mint polgárok és polgárnők, vagy fehér, bő öltönyt hordanak (erről lehet a' brazilai Négereket megismerni, kik urokkal Amerikából ide rabszolgaként jöttek, 's felszabadultak), vagy afrikai 's amerikai hajóslegények, vagy pedig ősz aggok, kik fehér hajukkal meghorzasztanak. És különös, a' kézműveseknek egy osztálya csupa feketékből áll, 's ezen osztály a' meszelőké, kik a' házak külsejét 's belsejét meszelik. E' fekete nemzedék láttára csaknem kellemetlenül emlékezzünk fajnunknak a' majmokkal rokonságára. Tegnap egy diszesen öltözött glacé-kesztyűs, angol öltönyös, kalap 's napernyős Négerrel találkoztam, ki felöltöztetett orangutanghoz sokban hasonlított. Legemberibb alakban tűnek-fel előttem e' Négerek, midőn mesterkéltlen bámulással valamit néznek, mi fogalmukat meghaladja. Így környezik szüntelen 1-ső József lovag-szobrát a' kereskedési téren bámuló 's ajtatos tekintettel; ki tudja, nem képzele-e némellyik valami bálványnak?

E' cikket be nem zárhatom, hogy Resció-ról is ne szólljak, Lissabonnak legnagyobb ámbár nem legszebb teréről. Ha Portugalitól halljuk e' nevet említetteti, úgy hangzik, mint a' lángzugás, mely itt ez előtt évenként a' máglyák fölött összeesapott, és számtalan áldozatot megemésztett. A' piac különben szép 's élénk. Kávéházak, fényes boltok (mellyek azonban a' parisi londoniakhoz nem hasonlíthatók,) környezik, 's középről meglepő a' kilátás; magas házak fölött láthatni a' romokkal fődött halmokat, Castellót setét olajfák árnyában, 's Alcantara fölséges csarnokát sétányok, platanok 's babérfáktól környezve.

### PESTI VIZSGÁLÓ.

A' Gellért hegyi népünnep mult husvéthétfői délután éppen olly komor és élénktelen volt, valamint átalján véve a' sors csapása alatt nyögő



városainknak képe. A' hideg szeles idő, mely már mintegy hét óta tartott, e' napon sem kegyelmezett az a' nélkül is bús Pestieknek. Ide járult az is, hogy délelőtt egy vassal terhelt hajó, Buda részén, a' hajóhidnak csapván, azt kettészakasztá, és így a' még némileg ez első tavaszi közünnepben részt venni ohajtók nagyobb tömegét is visszatartóztatá; honnan nem volt csudálható, ha az ősz Gellértnek még csak igen gyéren virító ormaira kevés ember mehetett-fel, 's ezeket is már 5 óra tájban részint a' hideg szél részint a' havas eső leűzte. (Husvétkedden reggel a' nagyobb budai hegyeken, hol csak nagyhéten fogyott-el a' hó, nagy mennyiségű hórétegek voltak láthatók. Napközben többszer esővel vegyes hó hullongott.)

Alig sugárzott-fel a' nap april 19-kén, a' budai várfokról 101 álgyúlöves már jelenté a' testvérvárosoknak, hogy hazánknak örömmünce, V-dik Ferdinánd ő felségének ausztriai császár 's magyar királynak születési napja felvirradt. Ezután a' polgári és katonai hatóságok jelenlétében mind két városban szent mise áldozatok tartattak ő főltségének, ki a' vész napjai után hiveiről olly atyailag gondoskodott, hosszas életeért, szerencsés és hosszas országlásaért.

## TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Uj hering-forrás. — Némelly halászok állítása szerint — írja a' Morning Post — kik tőke-hal-fogásról tértek vissza. Neu-Foundland mellett hegyekhez hasonló tömegekben látták kavarogni a' heringeket, melyek nagyobbak, kövérebb 's izletesebbek, mint a' skót partokon fogottak. Ha szebb napok derülnek-fel — írja a' fennebb idézett hirlap — néhány hajó ama heringdús tájakra menend hering-halászatra.

Régi vereshagyma. — Hulton ur a' londoni orvos-füvészi társaságot levelében arról tudósítja, hogy egy egyiptusi mumianak kezében találtott veres-hagyma (a' mumia két ezer! éves) szabad ég alatt földbe ültetettvén, kisarjadzott. — Higye, ki akarja!

Hosszú élet. Entraignesben, hol a' hosszú életről több példa volt már, mult hónapban halt-meg Firminhac Antal, 104 éves korában. Ezen elhunyt Noe, szemeinek némi gyöngeségét leróva, egészséges, virgonez ősz volt. Az említett községben még 10 aggastyán él, kik mindnyájan meghaladták 95-dik évöket, 's a' mellett testben lélekben erősek.

Légszeszes kut. — Antwerpben néhány nap előtt könnyen nagy szerencsétlenség történhetett volna. Bizonyos kutnak vize egyszerre izetlen lett. Ennek okáról sokféle vélemény volt; végre abban egyeztek-meg, hogy égvényes légszesz vegyült közéje. Egyike a' munkásoknak véget akarván az e' véleményből keletkezett szóvitának vetni, darabka égő papírost vetett a' kutba, mire azon pillanatban rémitő csattanás következett. Életét szerencsére senki sem veszté, tetemes égésfoltokat azonban többen kaptak.

## KÜLÖNFÉLE.

Kis farsangi bolondság. A' farsang koronként igen mulatságos jeleneteket hoz létre. Parisban egy nagy porcellan- 's kristály-gyárnak munkásai, kik nem mind csupa napszámosok, hanem köztök valódi művészek is találkoznak, elhatározzák egymás közt, a' farsangban hasonlólag részt venni. De a' legfőbb dolog — a' pénz — hiányzott. Mit tegyenek? — Elhatározzák,

hogy a' gyári személyzetnek öltőnyeit, kabátjait, köpönyegeit, mi több, mellényeit 's csizmáit is zálogosítsák-el. A' gondolat tettet szült. A' fölvelt pénzből ál-köntöst, beléptijegyeket 's a' t. szereztek, a' fenn maradt mennyiségből pedig kedvökre vacsoráltak. Midőn más nap hajnalban az összes személyzet a bál-teremből kilépett, egy sou-ja, e' mellett ruhája sem volt. Minden további tanácskozás nélkül azt végezték, tehát egymás közt, hogy egyenesen a' műhelybe menjenek. Reggel nap költével már mindenik dolgozott; mint bámult azonban a' gyár-tulajdonos, midőn itt egy troubadourt, amott vadembert, itt apácztát, amott pandurt, itt Zephyrt, 's amott ismét Arlekint látott a' munka mellett. A' napszám mindent rendbe hozott; más nap reggel már szerény, pro-saicus öltönyegekben munkálódtak a' bachanalisták.

Mivelt csizmatisztító. Galignani „Messenger-e“ kigunyolja a' „Journal du Havre-t“ mivel e' következő jelentést közzé tette. Bizonyos jó l nevelt ifjú, ki a' mathesist és geometriát tökélyesen érti, fashionable (divatos) hajdfodrásznak ajálja magát. E' jeles hivatalt vadászó, ki a' fejeket matematikai elvek szerint rendez, egyszersmind azt is jelenti, hogy más házi dolgokra is használható, u. m. palló-mosás, csizma-tisztításra.

Mértéktelen táncz. (Metzben hushagyó kedden egy 15 éves leány nyilvános bál alkalmával a' keringő közben halva rogyott-le.

Becsületes tolvaj. — Parisban, a' nagy dalszínházban tartatott utósó álarczos tánczvigalom alkalmával egyik parisi színház igazgatójához egy dominóba burkolt nőalak lép, 's kéri, hogy bizonyos őt illető dolognak elinté-zése végett vele menni ne sajnálna. Az igazgató valamelly kalandra számol-ván, gond nélkül követte vezetőjét, ki őt egy szűk utcába vitte, hol hirte-len egy dominóba burkolt férfi-alak lépett elébe. Az igazgató nem gyanít-hatván egyebet, mint hogy kelepczébe kerítettett, már elővonta erszényét, azt szép szerével a' rablónak nyújtandó; de mint bámult el, midőn a' rablónak vélt egy pénzes zacskót nyomott markába, 's e' szók után: „uram, e' pénz öné, én önnek lakából oroztam-el, de lélekismeretem olly hangosan ki-ált gaz tettem ellen, hogy azt önnek visszaadni kénytetem“ — eltűnt. Az igaz-gató a' pénzes erszénnyel, mellyben 600 frank volt, haza ment. A' tolvaj-ságról senki sem tudott: mindent kikutattak, de süketlen; míg végre a' játékszini pénztárban találták hiányát a' visszaadott pénznek.

Mire nem visz a' kártya! — Minapában reggel bizonyos ur szo-bájában ül, 's borbélyára vár. Kopognak; — „szabad!“ — de a' várít borbély helyett egy idegen arcz lép a' szobába. — „Kicsoda ön? mit akar? — kérdi a' házi ur. — „Önt megborotválni, ha különben tetszeni fog.“ — „Mint jött ön e' gondolatra? én nem is ismerem, azon kívül nekem tulajdon borbélyom van.“ — „Csak volt — lön az idegennek válasza — de én tegnap elnyertem kegyedet!“ — A' házi ur bámulását, midőn megérté, miként intézkedtek személye fölött, kiki képzelheti. A' talány nem sokára fejte lön. Két borbély legény kártyába keveredett, 's midőn a' vesztő félnek már pénze nem volt, nehány convencziósát tette-fel ellentársa pénze ellen, 's azokat is elveszté. Ezt már lehet szenvedélyes kártyásnak nevezni!

Nagy rokonság. Bajosan hisszük, hogy a' földgömbön még valaki-nek számosabb rokona volt volna, mint a' boldogult persa sakknak, Futte Aly-nak. Ezen monarcha 700—800 nőt hagyott t. i. maga után. E' nem ép-pen csekély számú nőtől 130 fija 's 150 leánya született. Magzatjai párosod-ván olly számos utódokat nemzének, hogy midőn egész nemzemény a' sakk trónja körül összegyűlt, számuk 5 000-re ment.

**Fukarság.** Humm Tamás, az ismeretes lexdeni (angol ország) fukar, élte 70-dik évében nem régiben meghalt. Ez embernek Lexdenben, Colchesterben és Brightlingsea-ban fekvő sok ingatlan vagyonán kívül, még tömérdek tőpénze is volt; 's külsejéről még is legnyomorúbb koldúsnak lehetett tekinteni. Ha Londonba utazott tőpénze kamatjainak föl vételére, gyalog 's koldulva ment Londonig, és szikár, beesett arcza mindenkit szánakozásra gerjeszte. Mintegy 30 év előtt igen sok guiné-je volt, melyek olly kedvesek voltak előtte, hogy ámbár azon időben a' guiné-et drága pénzen válták-be, megválni nem tudott tőlek. Ha valahova utra indult, koldulásból táplálta magát, és pénzt, élelemszereket, ócska ruházatot hordott haza. Egész életében egyszer volt bőkezű; midőn bizonyos szakácsnéra, kit nőül venni akart, de kosarat kapott, néhány guiné-t költött.

## EMLEKMONDÁS.

### Nőtelen.

Engem, mikor a' szép földet és az eget  
Elzárja előlem az örök ej gyomra  
Ki sirat-meg forrón, áldva ki emleget?  
Ki ültet cziprus-fát szendergő poromra?  
A' magtalannak tünemény-világa  
A' hol ő bujdosott, csak egy vadon homok,  
Mellyből a' nyomorult mihelyest kihága,  
Enyészten enyésznek ösvényin a' nyomok.

SZEMERE után —

A' farsang, a' hajdankor tavasza; 's a' tavasz, mint tudjuk, igen rövid. Ha tehát egy ilyen tavasz részben vagy egészben reményvirágok nélkül tűnik el, mi örömet vársz a' zsibbasztó nyártól, és mi vigasztalást az ősznek szomorú napjain?

CSATÓ PÁL után —

Szívkuless. — Van egy tolvajkules, melly minden ember szívét fölnyitja: ez az élet nagy iskolájában szerzett saajáság, magát az emberekhez alkalmazni tudni.

FRANKENBURG után K. H. K. J.

Gnomák. — Az örökké sovárgó szívnek csak kinpadja az élet, mert magát emésztí-el ön maga által készített választó vízben.

A' szenvedélyek elragadnak minket, mint megvadult gyors lovak a' kocsit, melyek zablavesztve rohannak hegyen völgyön keresztül, mert a' kocsis nem tudá őket feken tartani.

Közli KOVÁCS MARIA.

### Szórejtvény.

Bennem hajdan egy királynénk  
Rettentő boszút állott,  
Midőn csonkult férje miatt  
Sok magyar vért ontatott.

Olvasd egészemet visszan,  
'S esőt, étet emlitesz,  
Utóbbiból sertésednek  
Hizlaló szert készitesz.  
S. Karolina.

Előbbi rejtvény: zongora.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiacson alul a' Duna partján. 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.